

Elijah — Sô Murei Bôn

Paralela profetică: de la Milleriți la Future for America în spiritul lui Ilie

Jeff Pippenger

2023-10-21

La timpul sfârșitului, în anul 1798, mesajul profetic al râului Ulai din capitolele opt și nouă ale cărții lui Daniel a fost desigilat, iar William Miller a fost ridicat în duhul și puterea lui Ilie pentru a vesti apropierea judecării lui Dumnezeu.

„Lui William Miller și colaboratorilor săi le-a fost dat să vestească avertizarea în America. Această țară a devenit centrul marii mișcări advente. Aici profeția soliei primului înger și-a avut împlinirea cea mai directă. Scrierile lui Miller și ale asociaților săi au fost duse în țări îndepărtate. Oriunde pătrunseseră misionarii în întreaga lume, au fost trimise veștile bune ale apropiatei reveniri a lui Hristos. Solia Evangheliei veșnice s-a răspândit pretutindeni, de aproape și de departe: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui.»» Tragedia veacurilor, 368.

La vremea sfârșitului, în 1989, mesajul profetic al râului Hidechel din Daniel, capitolele zece până la doisprezece, a fost desigilat, iar Future for America a fost ridicată în duhul și puterea lui Ilie pentru a vesti apropierea judecării lui Dumnezeu.

Milleriții au vestit deschiderea judecării, iar Future for America vestește încheierea judecării. Cadrul profetic al Milleriților era alcătuit din cele două puteri pustiitoare ale păgânismului, urmate de papalitate. Cadrul profetic al organizației Future for America este alcătuit din cele trei puteri pustiitoare ale păgânismului, urmate de papalitate și apoi de protestantismul apostat.

Milleriții au început ca filadelfieni și au trecut în starea laodiceană. Future for America a început ca laodiceană și trece în starea filadelfiană. Trecerea Milleriților de la Philadelphia la Laodicea a fost în legătură cu moartea lui Ilie și cu solia lui despre jurământul lui Moise. Trecerea organizației Future for America este în legătură cu moartea și învierea lui Ilie și a lui Moise din Apocalipsa unsprezece.

La începutul judecării, în 1844, milleriții împliniseră lucrarea lui Ilie pe Muntele Carmel. La încheierea judecării, la legea duminicală, mișcarea Future for America va fi împlinit lucrarea lui Ilie pe Muntele Carmel. În istoria millerită, cele trei borne profetice ale profeției de șaizeci și cinci de ani, care sunt identificate în Isaia capitolul șapte, versetul opt, s-au repetat atunci când două națiuni au fost unite împreună ca o singură națiune pentru a stabili cornul protestant al fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece. În istoria Future for America, cele trei borne profetice ale acelorași șaizeci și cinci de ani se repetă atunci când două națiuni se unesc pentru a forma cornul republicanismului care vorbește ca un balaur.

Primul dintre acele trei semne de hotar din istoria profetică a Future for America a fost timpul sfârșitului, în 1989. Al doilea a fost 11 septembrie 2001, iar al treilea va fi legea duminicală care va veni în curând. În istoria millerită, succesiunea semnelor de hotar identificate în Isaia șapte a fost

inversată față de succesiunea semnelor de hotar din istoria lui Isaia. În istoria Future for America, succesiunea se aliază cu prima referință la cei șaiszeci și cinci de ani, deși la sfârșit nu mai există niciun element de timp. Din 22 octombrie 1844, orice aplicare a timpului profetic este o amăgire satanică.

Justificarea profetică pentru menținerea succesiunii celor trei repere, așa cum sunt ele prezentate în Isaia șapte, în opoziție cu ordinea lor inversată din istoria millerită, se întemeiază în parte pe regula primei menționări. Ordinea celor șaiszeci și cinci de ani este menționată mai întâi în Isaia șapte și, deși nu mai există un element al perioadei de șaiszeci și cinci de ani atunci când împlinirea finală a istoriei profetice reprezentate prin acei ani are loc în mișcarea de la sfârșit, cele trei repere sunt totuși identificate și păstrează ordinea din istoria lui Isaia.

O a doua justificare pentru păstrarea primei ordini a reperelor o constituie relația cu istoria millerită, în care s-au împlinit cei șaiszeci și cinci de ani, precum și continuitatea pe care mișcarea millerită o are cu mișcarea Future for America. Istoria millerită a fost începutul, iar Future for America este sfârșitul.

Mișcarea millerită s-a încheiat în 1863, când a început biserica adventistă de ziua a șaptea, organizată în mod legal. În acel moment, solul Ilie, care sosise la vremea sfârșitului în 1798, când viziunea râului Ulai a fost desigilată, a fost redus la tăcere și pecetluit. În 1989, la vremea sfârșitului, când viziunea râului Hidechel a fost desigilată, solul Ilie s-a întors.

O a treia justificare pentru păstrarea succesiunii originale a reperelor se găsește în linia profetică ce se referă la fiara pământului și la cele două coarne ale ei. În istoria millerită, două națiuni au fost unite pentru a forma cornul Protestantismului. În istoria Future for America, cele două coarne ale Protestantismului apostat și Republicanismului apostat vor fi unite pentru a forma singura națiune care este o „icoană a” și, de asemenea, o „icoană pentru” fiară. Cele două națiuni care se unesc în istoria finală pentru a forma cornul unic al bisericii și statului ajung la această împlinire la legea duminicală.

Când chipul fiarei este pe deplin dezvoltat, încheierea sa este atestată de capacitatea lui de a impune legea duminicală. Dezvoltarea acelu chip este un proces în timp, însă semnul fiarei este un moment în timp. Timpul dezvoltării chipului este reprezentat de cei patruzeci și șase de ani în care templul a fost zidit, din 1798 până în 1844. Cornul republican ridică un templu religios-politic în perioada de timp în care chipul fiarei este în curs de dezvoltare.

Dezvoltarea chipului fiarei a început în mod profetic la 11 septembrie 2001. Acea criză a marcat apariția Patriot Act, care a semnalat schimbarea în dreptul constituțional de la premisa dreptului englez la premisa dreptului roman. Dreptul englez se întemeiază pe principiul că o persoană este nevinovată până când i se dovedește vinovăția, iar dreptul roman se întemeiază pe principiul că o persoană este vinovată până când i se dovedește nevinovăția.

Templul politic care este ridicat din 11 septembrie 2001 până la legea duminicală este, de asemenea, ilustrat prin formarea icoanei fiarei. Timpul profetic nu mai este aplicabil, astfel încât cei patruzeci și șase de ani în care cornul protestantismului a ridicat templul spiritual ilustrează o

perioadă, nu un punct în timp, în care cornul republicanismului își înalță templul său religios-politic.

Cele trei justificări principale pentru aplicarea aceleiași succesiuni de trei repere ale celor șaiszeci și cinci de ani reprezentați în Isaia șapte sunt: întâi, regula primei menționări; 742 î.Hr., 723 î.Hr. și 677 î.Hr., adică nouăsprezece ani urmați de patruzeci și șase de ani. În istoria millerită a fost invers: 1798, 1844 și 1863, adică patruzeci și șase de ani urmați de nouăsprezece ani.

A doua justificare este continuitatea mesajului privind rolul și lucrarea lui Ilie. Ilie a sosit la vremea sfârșitului în 1798, când cartea lui Daniel a fost desigilată (Daniel 8:14), iar apoi a ajuns la confruntarea de pe Muntele Carmel din 1840 până în 1844, după care a fost sigilat împreună cu teologia obiceiului și a tradiției în 1863. Ilie a sosit din nou la vremea sfârșitului în 1989, când cartea lui Daniel a fost desigilată. El a călătorit în mod profetic până la 11 septembrie 2001, unde începe confruntarea de pe Muntele Carmel, doar pentru a se încheia la legea duminicală care va veni în curând. Continuitatea rolului și lucrării lui Ilie susține succesiunea reperelor profetice identificate în Isaia șapte.

Contextul celor două coarne ale fiarei pământului arată că ambele coarne trec de la două puteri la una singură, una la începutul și una la sfârșitul celei de-a șasea împărății din profetia Bibliei. Când cele două toiege, fie de la început, fie de la sfârșit, sunt adunate și unite împreună ca un singur neam, ele sunt reprezentate ca zidind fie un templu spiritual la început, fie un templu spiritual religios-politic la sfârșit. Templul contrafăcut este o imagine a templului papal, unde papa șade în templul lui Dumnezeu, proclamându-se pe sine a fi Dumnezeu.

Kada Sjedinjene Države budu govorile kao zmaj u vezi sa zakonom o nedjelji, ispunit će upravo tu sliku, jer će podići krivotvoreni hram u kojem su crkva i država sjedinjene u jedan štap, a crkva će upravljati tim odnosom.

În Isaia șapte, profetul Isaia și-a luat fiul, ca să vestească mesajul împăratului Ahaz, la canalul iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului.

Atunci Domnul i-a zis lui Isaia: „Ieși acum înaintea lui Ahaz, tu și Șear-Iașub, fiul tău, la capătul canalului iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului.” Isaia 7:3.

Cuvântul „Shearjashub” înseamnă „o rămășiță se va întoarce”. Rămășița mișcării de început a milleriților s-a întors în mișcarea Future for America în 1989. Isaia și fiul său reprezintă un început și un sfârșit, prin relația lor de tată și fiu. Ei transmit spiritul lui Ilie, care trebuia să întoarcă inimile părinților spre copii și inimile copiilor spre părinți. Isaia proclama un mesaj al lui Ilie către împăratul nelegiuit Ahaz. Printre alte fapte nelegiuite, Ahaz este cunoscut pentru că a închis slujbele sanctuarului și a ridicat în locul acestuia o copie a unui templu asirian.

Ahas a fost de douăzeci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim; și n-a făcut ce este drept înaintea Domnului Dumnezeului său, ca David, părintele său. Ci a umblat pe calea împăraților lui Israel; ba chiar și-a trecut fiul prin foc, după urâciunile neamurilor pe care Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui Israel. A adus jertfe și a ars tămâie pe înălțimi, pe dealuri și sub orice copac verde. Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pecah,

fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au suit împotriva Ierusalimului ca să facă război; au împresurat pe Ahas, dar n-au putut să-l biruie. În vremea aceea, Rețin, împăratul Siriei, a recucerit Elatul pentru Siria și a izgonit pe iudei din Elat; și sirienii au venit la Elat și au locuit acolo până în ziua de astăzi. Atunci Ahas a trimis soli la Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, spunând: „Eu sunt robul tău și fiul tău; suie-te și izbăvește-mă din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israel, care se ridică împotriva mea.” Și Ahas a luat argintul și aurul care se aflau în casa Domnului și în vistieriile casei împăratului și le-a trimis ca dar împăratului Asiriei. Împăratul Asiriei l-a ascultat; căci împăratul Asiriei s-a suit împotriva Damascului, l-a luat și a dus pe locuitorii lui robi la Chir și a omorât pe Rețin. Și împăratul Ahas s-a dus la Damasc să-l întâmpine pe Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei; a văzut un altar care era la Damasc, și împăratul Ahas a trimis preotului Urie chipul altarului și modelul lui, după toată alcătuirea lui. Și preotul Urie a zidit un altar întocmai după tot ce trimisese împăratul Ahas din Damasc; astfel l-a făcut preotul Urie până la venirea împăratului Ahas din Damasc. Când s-a întors împăratul din Damasc, a văzut altarul; împăratul s-a apropiat de altar și a adus jertfe pe el. Și-a ars arderea-de-tot și darul de mâncare, și-a turnat jertfa de băutură și a stropit pe altar sângele jertfelor sale de pace. A adus și altarul de aramă, care era înaintea Domnului, din fața casei, dintre altar și casa Domnului, și l-a pus în partea de miazănoapte a altarului. Și împăratul Ahas a poruncit preotului Urie, zicând: „Pe altarul cel mare să arzi arderea-de-tot de dimineață și darul de mâncare de seară, arderea-de-tot a împăratului și darul lui de mâncare, împreună cu arderea-de-tot a întregului popor al țării, darul lor de mâncare și jertfele lor de băutură; și să stropești pe el tot sângele arderii-de-tot și tot sângele jertfei; iar altarul de aramă îmi va sluji mie pentru cercetare.” Așa a făcut preotul Urie, după tot ce poruncise împăratul Ahas. Și împăratul Ahas a tăiat marginile temeliiilor și a scos ligheanul de pe ele; a dat jos marea de pe boii de aramă care erau dedesubt și a pus-o pe un pavaj de piatră. Iar acoperământul pentru sabat, pe care îl zidiseră în casă, și intrarea împăratului din afară le-a mutat de la casa Domnului din pricina împăratului Asiriei. 2 Împărați 16:2–18.

Regele Asiriei îl reprezintă pe regele de la miazănoapte, care este un simbol al papalității. Împăratul nelegiuit Ahaz era conducătorul literal al lui Iuda, țara literală cea slăvită. Când Isaia și fiul său s-au întâlnit cu el la canalul iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului, cu solia că o rămașiță se va întoarce, împăratul nelegiuit se afla în criza unui război civil între miazănoapte și miazăzi. În acea criză, el a respins solia oferită de Dumnezeu prin prorocul Isaia și a apelat la regele literal de la miazănoapte pentru ocrotire.

Contextul din Isaia șapte înfățișează un conducător al țării spirituale glorioase care apelează la papalitate pentru o alianță în vreme de război civil, în loc să apeleze la Dumnezeu. Răzvrătirea lui Ahaz împotriva lui Dumnezeu este reprezentată prin faptul că el l-a vizitat pe împăratul de la miazănoapte, a făcut un model al templului dumnezeului împăratului de la miazănoapte și a trimis modelul templului marelui preot din Ierusalim, care apoi a ridicat o copie a templului contrafăcut pe terenurile sacre ale sanctuarului lui Dumnezeu. Nelegiuitul împărat Ahaz reprezintă statul, iar cooperarea marelui preot reprezintă o unire a bisericii cu statul.

Acea răzvrătire literală reprezintă răzvrătirea conducătorului țării duhovnicești slăvite, care reproduce serviciul de închinare al papalității (împăratul de la miazănoapte) și închide adevărata

închinare a sanctuarului lui Dumnezeu. Răzvrătirea lui Ahaz reprezintă conducerea Statelor Unite, care ridică un templu contrafăcut în țara slăvită, o copie a templului împăratului de la miazănoapte.

Cadrul profetic al capitolului șapte din Isaia reprezintă primele șaiszeci și cinci de ani ai fiarei pământului și, mai direct, perioada de încheiere a fiarei pământului. Din cadrul profetic al capitolului șapte din Isaia se poate culege multă lumină, însă în acest punct folosim pur și simplu principiul potrivit căruia Hristos ilustrează sfârșitul unui lucru prin începutul acelui lucru. Aici facem această aplicație nu atât pentru a cerceta în profunzime implicațiile cadrului istoric al capitolului șapte din Isaia. Noi identificăm că atunci când cornul republicanismului apostat se unește cu cornul protestantismului apostat, aceasta este o reprezentare a ridicării unui templu contrafăcut.

Ridicarea templului contrafăcut, care este modelat după templul împăratului de la miazănoapte, reprezintă istoria în care se formează chipul fiarei și este marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care se va hotărî destinul lor veșnic.

„Domnul mi-a arătat limpede că chipul fiarei va fi făcut înainte de încheierea timpului de probă; căci acesta va fi marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care se va hotărî destinul lor veșnic.

„Aceasta este încercarea pe care trebuie s-o treacă poporul lui Dumnezeu înainte de a fi pecetluit. Toți cei care și-au dovedit credințioșia față de Dumnezeu prin păzirea Legii Sale și prin refuzul de a accepta un sabbat contrafăcut se vor așeza sub stindardul Domnului Dumnezeu Iehova și vor primi pecetea Dumnezeului celui viu. Cei care părăsesc adevărul de origine cerească și acceptă sabbatul duminical vor primi semnul fiarei.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 976.

Advențiștii de Ziua a Șaptea, care sunt „poporul lui Dumnezeu” laodicean, au o „mare probă” care are loc înainte de încheierea timpului de probă. Ea este „proba” pe care trebuie s-o treacă „înainte de a fi sigilați”. Sigiliul lui Dumnezeu și încheierea timpului de probă au loc la legea duminicală. Formarea chipului fiarei are loc într-o perioadă care conduce spre legea duminicală și culminează cu aceasta. Chipul fiarei și formarea lui constituie un adevăr care va hotărî destinul nostru veșnic. Formarea acelu chip a fost ilustrată ca unirea a două toiege pentru a face o singură națiune. Unirea celor două toiege are loc la începutul istoriei Statelor Unite și apoi din nou la încheierea ei. Două toiege au fost unite la început pentru a întemeia cornul protestant și două toiege sunt unite la sfârșit pentru a întemeia cornul republican.

În istoria de început, din 1798 până în 1844, a fost ridicat templul cornului protestant. Nouăsprezece ani mai târziu, primul președinte republican al cornului republican a vorbit ca un miel și, făcând astfel, a început procesul eliberării sclavilor, dar aceasta l-a costat viața. Mielul lui Dumnezeu a murit pe cruce pentru a elibera omenirea din robia păcatului, dar aceasta l-a costat viața. Crucea este Proclamația de Emancipare. În istoria în care cornul republican îi elibera pe sclavi, cornul protestant a respins profeția sclaviei. În istoria legii duminicale, când cornul republican restabilește sclavia spirituală, cornul protestant va proclama solia care îi face liberi pe cei captivi.

Președintele din urmă al cornului republican al fiarei pământului va vorbi ca un balaur, iar când va face aceasta, adevăratul corn protestant va fi înălțat ca un steag. Acest lucru este prefigurat în cele două coarne ale Imperiului Medo-Persan literal și spiritual. Imperiul Medo-Persan literal a fost a doua împărăție a profeției biblice, iar a șasea împărăție a profeției biblice este Imperiul Medo-Persan spiritual. În cartea lui Daniel, berbecul Medo-Persiei avea două coarne, așa cum are și Statele Unite, însă al doilea corn s-a ridicat la urmă.

Apoi mi-am ridicat ochii și am privit; și iată că înaintea râului stătea un berbec care avea două coarne; și cele două coarne erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt, iar cel mai înalt a crescut la urmă. Daniel 8:3.

În istoria profetică a fiarei pământului și a celor două coarne ale ei, cornul protestant a fost identificat mai întâi, însă, în loc să se înalțe și să încheie lucrarea, s-a retras în pustia orbirii laodiceene. În istoria în care cornul republican vorbește ca un balaur și impune legea duminicală care urmează în curând, adevăratul corn protestant va fi, în cele din urmă, înălțat ca un steag. Numai acei Adventiști de Ziua a Șaptea laodiceeni care recunosc testul reprezentat de formarea chipului fiarei vor primi sigiliul lui Dumnezeu când se va încheia timpul de probă. Solia care identifică acest proces de încercare este acum desigilată pentru toți cei care doresc să fie binecuvântați prin ea.

Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până când veți șchiopăta între două păreri? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-L; iar dacă Baal, urmați-l pe el.” Și poporul nu i-a răspuns niciun cuvânt. 1 Împărați 18:21.